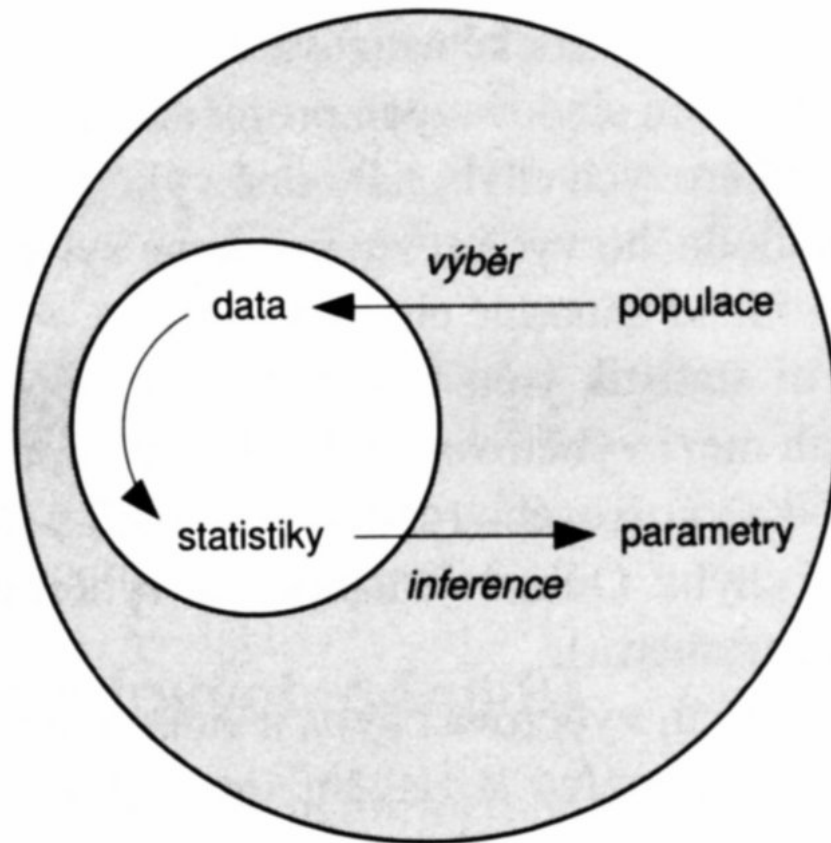

PSY117/454 Statistická analýza dat v psychologii – přednáška 8

Statistické usuzování, odhady

Výběr – od deskripce k indukci

- Deskripce dat, odhad parametrů
- Usuzování = inference = indukce
- Počítá se s náhodným výběrem
 - tj. výběr jedince splňuje podmínky náhodného pokusu
 - není-li výběr v pravém slova smyslu náhodný, uvažujeme, v čem se p-dobně liší od náhodného

Statistiky a parametry

- Na vzorku (datech) počítáme **statistiky**
- Hodnotě statistiky v celé populaci říkáme **parametr**.
 - Pro parametry používáme odpovídající písmena řecké abecedy
 - např. průměr: statistika m , parametr μ (mí)
 - další: σ (sigma), ρ (ró), $\bar{\Delta}$ (delta - rozdíl)
- Statistiky jsou **odhady** parametrů
 - tj. jsou vždy zatíženy chybou – **výběrovou chybou**
 - *chyby náhodné* – umíme spočítat, známe-li **výběrové rozložení**
 - *chyby systematické* – nevhodné statistiky, špatné měření, špatný způsob výběru vzorku (metodologie)
- Jak dobré jsou tyto odhady?

Výběrové rozložení a sm. chyba

- Spočítáme-li tutéž statistiku na mnoha nezávislých náhodných vzorcích
 - získáme mnoho odhadů parametru
 - tyto odhady mají nějaké rozložení
 - říkáme mu **výběrové rozložení**
- Výběrové rozložení obvykle můžeme popsat
 - průměrem
 - směrodatnou odchylkou -
 - smodchylce říkáme **směrodatná chyba** ((odhadu) parametru)
 - nebo také střední chyba a obecněji i výběrová chyba
- Obecně platí, že...
 - ... čím je velikost vzorku/ů větší, tím je směrodatná chyba menší
- Ale jak je to přesně?

Výběrové rozložení (odhadu) průměru

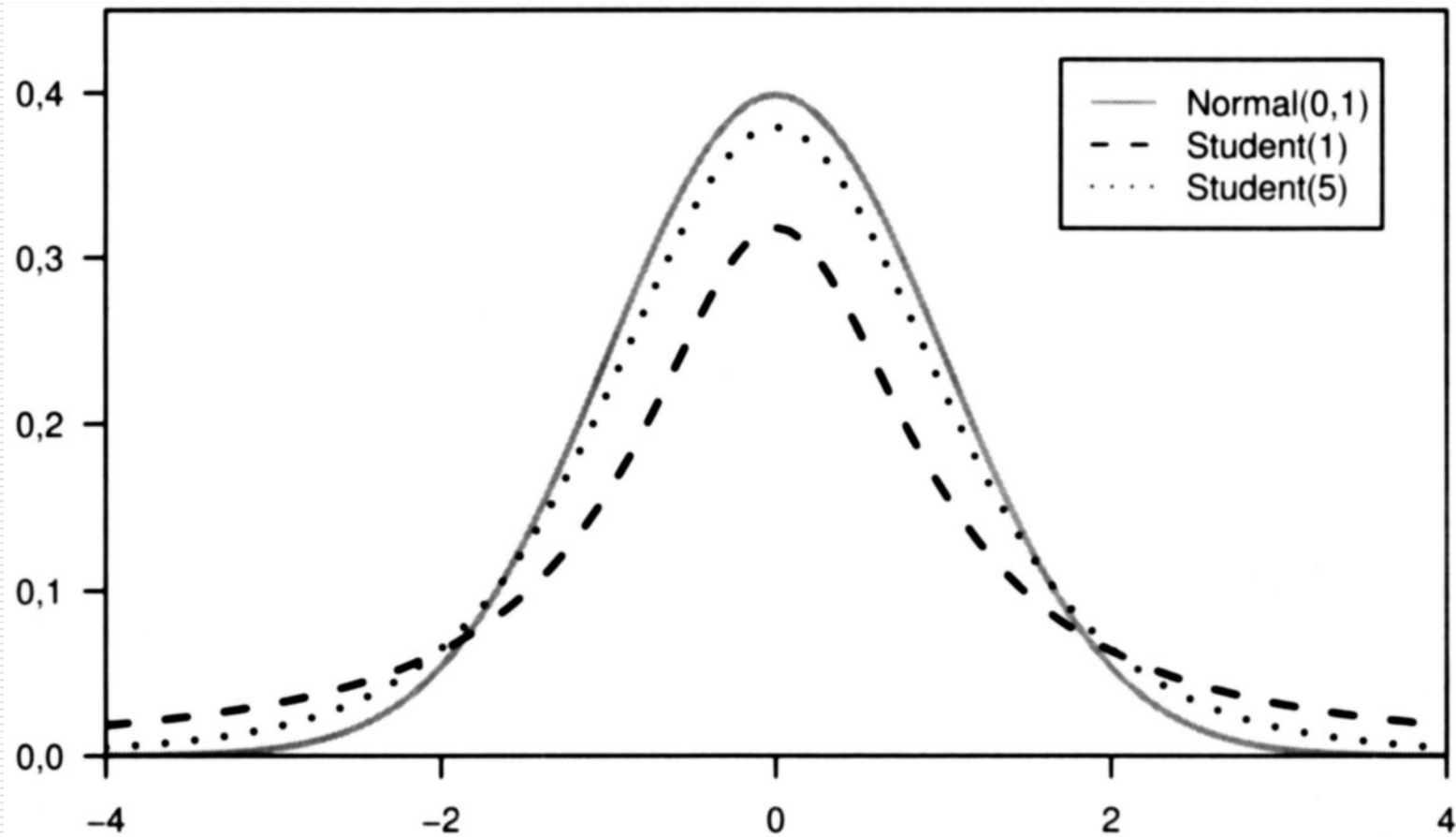
□ Odhad průměru má přibližně normální rozložení

- jehož průměr je μ
- se směrodatnou chybou $\sigma_{\bar{x}} = \frac{\sigma}{\sqrt{n}}$
- Platí to i tehdy, když rozložení proměnné není normální.
 - a to „díky“ centrálnímu limitnímu teorému
- Jenomže my obvykle neznáme σ ...

□ Neznáme-li σ , musíme použít s

- průměr zůstává μ
- směrodatná chyba je nyní $s_{\bar{x}} = \frac{s}{\sqrt{n}}$
- výběrové rozložení není normální, jde o Studentovo t -rozložení
- t -rozložení
 - se podobá normálnímu s těžšími konci (t je pro t -rozložení totéž, co z pro normální rozložení)
 - má různé tvary pro různá n : stupně volnosti – ν (ní)
 - zde $\nu = n - 1$; čím vyšší n , tím se t -rozložení blíží normálnímu

Studentovo t -rozložení

Výběrové rozložení dalších statistik

Nyní je tedy třeba ke každé popisné statistice znát ještě další vlastnost – teoretické výběrové rozložení

- relativní četnost – přibližně normální - Hendl 156
- rozptyl – po transformaci χ^2 -rozložení (chí kvadrát) - Hendl 159
- Pearsonův korelační koeficient – po Fisherově transformaci normální – Hendl 252
- Teoretická výběrová rozložení různých statistik jsou různá
 - statistika je obvykle nějak transformována do podoby, která má jedno z následujících rozložení
 - normální
 - chí-kvadrát rozložení (Pearsonovo)
 - t -rozložení (Studentovo)
 - F -rozložení (Fisherovo, Snedecorovo)
 - není třeba je znát z hlavy, programy je používají za vás
 - pro interpretační potřeby si obvykle vystačíme s představou výběrového rozložení průměru
- Pozor, centrální limitní teorém se týká pouze výběrového rozložení průměru

α je p-nost chyby a proto je hladina spolehlivosti $1-\alpha$, tj. 95% spolehlivost znamená 5% chybovost: (1-0,05)

Bodové vs. intervalové odhady

Parametr se můžeme snažit odhadnout...

- bodovým odhadem – tj. odhadujeme přímo hodnotu parametru, např. průměr. Kvalita bodového odhadu viz Hendl 169.
- intervalovým odhadem – tj. odhadnutím intervalu, v němž se parametr s určitou p-ností vyskytuje
 - výsledkem intervalového odhadu je interval spolehlivosti
 - interval spolehlivosti tvoříme z bodového odhadu a znalosti jeho výběrového rozložení, tj. (bod \pm ochylka)
 - intervalový odh. je lepší - obsahuje více informací ${}_{(1-\alpha)}CI = \bar{X} \pm {}_{1-\alpha/2}z\sigma_{\bar{X}}$
 - té p-nosti se v tomto kontextu říká **hladina spolehlivosti** (1- α)
 - typicky se používá 95% a 99% hladina spolehlivosti
 - pak říkáme, že hledaný parametr je s 95% p-ností v intervalu spol.

Příklad konstrukce intervalu spolehlivosti

Na vzorku dětí ($n=100$) s různobarevnými očima jsme spočítali průměrné IQ 130 a $s=15$.

- bodový odhad průměrného IQ v populaci dětí s různobarevnými očima (tj. parametru, μ) je 130
- intervalový odhad
 - střed intervalu spolehlivosti bude na bodovém odhadu, tj. m
 - víme, že výběrové rozložení průměru má t-rozložení se stupni volnosti $\nu = n - 1 = 99$
 - zvolíme-li hladinu spolehlivosti $1 - \alpha = 95\%$,
 - pak v tabulkách (Excelu) zjistíme, že 95% rozložení je mezi hodnotami $t = -2,276$ a $2,276$ (tj. $1 - \alpha/2 t(\nu) = 0,975 t(99) = 2,276$ excel: `TINV(0,025;99)`)
 - směrodatná chyba odhadu průměru $s_m = s / \sqrt{n} = 15 / \sqrt{100} = 1,5$
 - interval spolehlivosti = $(m - 2,276s_m; m + 2,276s_m) = (126,6 ; 133,4)$, tj. s 95% pravděpodobností $126,6 \leq \mu \leq 133,4$

pozor na tento rozdíl: ve středu intervalu je m , někde v intervalu je v 95% případů μ

Interpretace intervalu spolehlivosti

- ... je prostá, avšak zrádná
 - 95% interval spolehlivosti znamená, že sestrojíme-li tento interval dle výše uvedených instrukcí, v 95% případů sestrojení intervalu tento interval zahrnuje odhadovaný parametr, tj. v 95% případů je závěr, že μ je mezi čísly a a b , správný.
 - V tomto smyslu to také znamená, že máme subjektivní 95% jistotu, že parametr je v námi určeném intervalu.
 - V konkrétním případě, kdy jsme spočetli konkrétní interval spolehlivosti ($126,6 \leq \mu \leq 133,4$), to neznamená, že v 95% případech je μ v intervalu od 126,6 do 133,4.
 - To proto, že μ je konstanta; při opakovaných výzkumech se nemění. Díky omylnému výběru v každém výzkumu vychází poněkud jiný interval sestrojený podle jiného výběrového průměru. Jinými slovy, trefujeme se obručí na kolík a ne kolíkem do obruče.
 - O čem tohle slovíčkaření je? O rozdílu mezi četnostním a subjektivním (Bayesovským) pojetím pravděpodobnosti.
-